

Тазкия дарслари (219-дарс) Содиқлик нажотдир

19:00 / 26.02.2023 3414

يَضْرَهُ لِّلْاِذْيَبُعْ نُبَّهَ خَلَطُ نَع
يَلِ الْجَرَءِاجُ لُوقِي هُنَّعُ هَلِا
هَيَلَعُ هَلِا يَلَصَّ هَلِا لُوسَر
سَأرلأرئأثِ ذَجَن لَهَأُ نَم مَلَسَو

أَمْ هَقْفِي أَلَوْ هِتْ وَصِي وَدُعْ مَسِي
نَعُ لَأَسِي وَهُ إِذِاف ، أَنْ دِيَّتْ حُلُوقِي
هَلْ لَأُوسَرَّ لَأَقَف ، مِ أَلْ سِإِلَا
سُمَخْ » : مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلْ لَأِيَلَص
« هَلْ لَأُوسَرَّ لَأُوسَرَّ لَأِيَلَص
إِلَا ، أَلْ » : لَأَق ؟ هُزِيغْ سِيَلَعُ لَه : لَأَق
هَلْ لَأُوسَرَّ لَأَقَف ، « عَّوْطُتْ نَأْ
مِ أِيَصَوِ » : مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلْ لَأِيَلَص
هُزِيغْ سِيَلَعُ لَه : لَأَق ، « نَأْضَمَر
هَلْ رَكَدَوِ ، « عَّوْطُتْ نَأْ أَلِإِلَا ، أَلْ » : لَأَق
هِيَلَعُ هَلْ لَأِيَلَص هَلْ لَأُوسَرَّ
سِيَلَعُ لَه : لَأَق ، هَاكْزَلَا مَلَسَوِ
« عَّوْطُتْ نَأْ أَلِإِلَا ، أَلْ » : لَأَق ؟ هُزِيغْ
لُوقِي وَهُو لُجْرَلَا رَبْدَاف : لَأَق
صُقْنَا أَلَوْ آدَه يَلَعُ دِيَزَا أَلْ هَلْ لَأُوسَرَّ

هَيْلَعُ هَلَلِ اِيَّيْ صِهْلَلِ اَلْوَسْرَلِ اِق
هَاور. «قَدَصْ نِ اِحْلُ فَا» : مَلَسَو
يِ ذِمْرَتِ اَلْ اِةَسْمَخِ اِ

Толҳа ибн Убайдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига аҳли Нажддан бир одам келди. Унинг сочлари тўзиган, овозининг ғўлдираётгани эшитилар эди-ю, нима деяётганини фаҳмлаб бўлмас эди. Яқин келган эди, қарасак, у Ислом ҳақида сўраётган экан.

Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бир кечаю бир кундузда беш вақт намоз», дедилар.

«Менинг бўйнимда ундан бошқаси ҳам борми?» деди.

«Йўқ. Ўз ихтиёринг бўлса, мустасно, - дедилар. Сўнг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: - Рамазон рўзасини тутиш», дедилар.

«Менинг бўйнимда ундан бошқаси ҳам борми?» деди.

«Йўқ. Ўз ихтиёринг бўлса, мустасно», дедилар. Ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга закотни зикр қилдилар.

«Менинг бўйнимда ундан бошқаси ҳам борми?» деди.

«Йўқ. Ўз ихтиёринг бўлса, мустасно», дедилар. Бас, ўша одам:

«Аллоҳга қасамки, мана шундан зиёда ҳам, кам ҳам қилмайман», дея орқага қайтди.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Агар гапида содиқ бўлса, ютди», дедилар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

هُلَّلَا يَضَرُّ يَلَعُ نُبِنَسَخْلَا نَع
هُلَّلَا لُوسَرُّتْ عَمَس : لَأَقِ أُمُّهُ نَع
لُوقَي مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَّلَا يَلَص
كُْبِي رِي أَلِ أَمِ يَلِ كُْبِي رِي أَمِ عَدُ
بُذِكُلَاوُ ، نِي نَأْمُ طَقِ صِلَا نِإْفِ
نُبَاوُ دَمَحْ أَوْ يِ ذِمْرَتِ لَأِ هَاوُر . «عَبَّيْر
بِنَابُحِ

Ҳасан ибн Али розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Сени шакка солган нарсани қўйиб, шакка солмаган нарсага ўт. Албатта, содиқлик хотиржамликдир. Албатта, каззоблик шубҳадир», деганларини эшитдим».

Термизий, Аҳмад ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган.

Али ибн Абу Толиб розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Кимнинг одамларга уч нарсаси бўлса, одамларга унинг ҳақида уч нарса лозим бўлади. Ким уларга гапнинг содиғини айтса, омонат қўйсалар, хиёнат қилмаса ва ваъда берса, вафо қилса, уларга уни қалблари ила севиш, тиллари ила мақташ ва ёрдамларини аямаслик лозим бўлади» («Одобуш шаръийя», 29-бет).

Абдулвоҳид ибн Зайд:

«Сидқ Аллоҳга амал ила вафо қилишдир», деган.

Иброҳим ал-Хаввос:

«Содиқнинг фақат фарзни адо этаётганини ва фазлга амал қилаётганини кўрасан», деган.

Жунайд раҳматуллоҳи алайҳи:

«Сидқнинг ҳақиқати ёлғондан бошқа нажот бермайдиган ерда рост гапиришдадир», деган.

Сидқнинг фойдаларидан:

1. Сидқ аброрларнинг жаннатга борадиган йўлидир.
2. Содиқлар Аллоҳнинг муқарраб аҳбобларидир.
3. Содиқларни одамлар яхши кўрадилар, уларга ишонадилар ва омонатларини топширадилар.
4. Содиқларнинг жамиятда иззати бўлади.
5. Содиқлик амалларни кўтаради ва шаънини улуғлайди.
6. Содиқлик қувватнинг аломатидир.
7. Содиқлик ўзига ишончнинг белгисидир.
8. Содиқлик нажотдир.
9. Содиқлар набийлар, шаҳидлар ва солиҳлар билан бирга тириладилар.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди